

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2004 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krystyna Bednarczyk

w sprawie z wniosku T. P.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi
o rentę z tytułu niezdolności do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 15 listopada 2004 r.,
kasacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 10 marca 2004 r.,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

U Z A S A D N I E N I E

Wnioskodawca T. P. wniósł kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w P. z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Kasację oparł na podstawie naruszenia prawa materialnego a jako okoliczności uzasadniające jej rozpoznanie wskazał istotne zagadnienie prawne: „czy niezdolność do wykonywania zarówno zawodu wyuczonego (cukiernika-piekarza) jak i faktycznie wykonywanego (robotnika gospodarczego), przy jednoczesnym orzecznym przez lekarza zakazie wykonywania pracy we wszystkich, możliwych ze względu na kwalifikacje , wykształcenie i wiek mojego Mandanta, zawodach ze względu na liczne i zaawansowane schorzenia, nie jest wystarczającą przesłanką do orzeczenia częściowej choćby niezdolności do pracy”.

Oceniając podstawy uzasadniające przyjęcie kasacji do rozpoznania lub odmowę takiego przyjęcia Sąd Najwyższy zważył, co następuje. Zgodnie z art. 393 § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy może odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania jeżeli w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów albo kasacja jest oczywiście bezzasadna. W niniejszej kasacji nie przedstawia się ani istotnego zagadnienia prawnego wymagającego rozstrzygnięcia ani potrzeby wykładni przepisów prawa. Nie jest równoznaczne z potrzebą rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego dokonanie oceny i zakwalifikowanie konkretnego stanu faktycznego. Wprawdzie istotne zagadnienie prawne musi odnosić się do stanu faktycznego w sprawie, jednak musi mieć charakter ogólny w zakresie stosowania prawa. W tym przypadku skarżącemu nie chodzi o rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego lecz o dokonanie oceny konkretnego przypadku istnienia lub braku niezdolności do pracy. W związku z tym przepis art. 393 § 1 k.p.c. daje podstawę do odmowy przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

kc